

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای نقاط ضعف و قوت نظام حقوقی ایران راجع به داوری با قوانین نمونه داوری بین المللی

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی حقوق ارزیابی کارآمدی قانون در نظام جمهوری اسلامی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

موسی پاشابنیاد - دکتر حقوق بین الملل، استاد مدعو دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفت، تفت، ایران

سیدرضا آتشی دهشیری - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفت

خلاصه مقاله:

داوری یکی از مهمترین راهکارهای فصل خصومت جایگزین رسیدگی های قضایی است. ماهیت توافقی در گزینش داوران و انتخاب تخصصی از بارزترین ویژگی های داوری است. از این رو قانون متحدالشکلی تحت عنوان قانون داوری آنسیترال تدوین گردید که بر داوری تجاری بین المللی حاکم است و ایران نیز یکی از کشورهایی است که قوانینی را در راستای مطابقت با قوانین بین المللی در زمینه داوری وضع کرده است. قانون داوری تجاری بین المللی ایران دو ویژگی برجسته دارد: یکی اعمال و استفاده از ضوابط و موازین غالب در تیوری و عملکرد داوری بینالمللی، و دوم اصلاح و ترمیم نواقصی که در مقررات فعلی ایران در مورد داوری وجود دارد. داوری باید در بحث تعیین قانونی که بر ماهیت دعوا اعمال میشود، طبق یک آیین یا تشریفات داوری ویژه برگزار شود که اولویت با قانون منتخب توسط طرفین در موافقت نامه است. در قانون داوری تجاری بین المللی ایران نیز اعطای آزادی بیشتر به طرفین داوری در گزینش قواعد و آیین داوری سوق پیدا می کند. الگو گیری از قانون نمونه داوری آنسیترال در تنظیم و تصویب قانون جدید سبب شده سرمایه گذاران و طرفهای تجارت خارجی ایران از شرط ارجاع اختلافات به داوری در مراجع ایران بی سبب و یا از خوف روبرو شدن با آراء غیر منتظره از محاکم داخلی ایران بیمناک نباشند و به پذیرش آن در قراردادهای روبه فزونی خود و با طرفهای ایرانی در سالهای آینده رغبت نشان دهند.

کلمات کلیدی:

داوری تجاری بین المللی، داوری، آنسیترال، قانون متحدالشکل، قانون حاکم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/799044>

